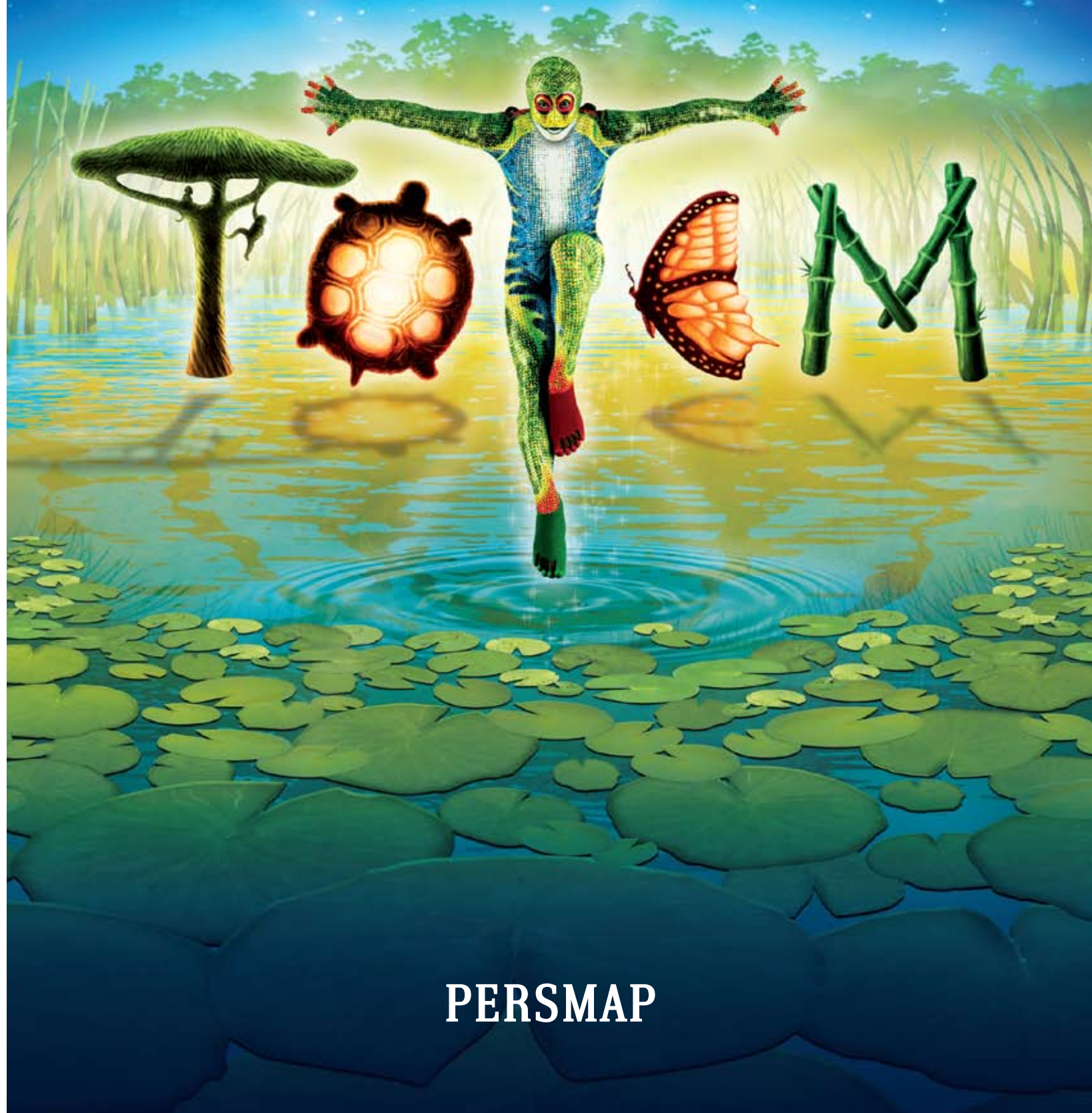

CIRQUE DU SOLEIL®

PERSMAP

DIT IS TOTEM

Geschreven en geregisseerd door Robert Lepage

TOTEM volgt het fascinerende spoor van de mensheid vanaf zijn oorspronkelijke amfibische gedaante tot aan zijn ultieme wens om te kunnen vliegen. We volgen de menselijke ontwikkeling op een podium dat doet denken aan een reuzenschildpad, die voor veel oude beschavingen symbool staat voor de oorsprong van het bestaan.

Geïnspireerd door eeuwenoude scheppingsverhalen illustreert *TOTEM* op unieke visuele en acrobatische wijze de evolutionaire ontwikkeling van onze soort. Ergens tussen wetenschap en legende zoekt *TOTEM* naar de verbondenheid tussen de mens en andere soorten, zijn dromen en zijn onmetelijke vermogens.

Waarom de naam TOTEM?

Het begrip 'totem' staat symbool voor de verbondenheid van alle levende wezens. In onze genen dragen we de vermogens van vele dieren, tot en met ons verlangen om te vliegen. Net als de dondervogel bovenop de totempaal.

ACTS

(IN VOLGORDE)

Devil Sticks [Duivelsstokken]

De Tracker [Speurder] verschijnt als een mannelijke toreador die op een heet flamenco-achtig ritme zijn Devil Sticks draait.

Eenwieliers en Schalen

De overvloed van de herfst wordt vertegenwoordigd door de kleuren van de oogst en details van de kostuums, terwijl vijf eenwieliers jongleren met metalen schalen tijdens een verbazingwekkend vertoon van behendigheid, evenwicht, gesynchroniseerde beheersing en lichamelijke gratie. Ze gooien de schalen omhoog met hun voeten, soms over hun schouders, en vangen ze op hun hoofden zonder hun handen te gebruiken.

Fixed Trapeze Duo [Vaste trapeze duo]

Als twee tortelduifjes plagen, spelen en mokken een jonge man en vrouw in een onschuldig spel van verleiding. Uiteindelijk verstrengelen hun lichamen zich in een luchthartige verticale dans van frisse, ongebruikelijke bewegingen en liften.

Hoepeldanser (Deel 1 - 2)

Een Amerindische artiest voert een verhalende dans uit met behulp van hoepels om zo statische en dynamische vormen te creëren voor het oproepen van diverse dieren en beelden, tijdens een ritueel dat de oneindige levenscirkel symboliseert.

Omgeven door leden van verschillende stammen, keert de danser terug om nieuwe figuren te maken met zijn hoepels, eindigend met een wereldbol die hij hoog boven zijn hoofd tilt.

Leggers (Rugschild)

Op het podium staat een gigantische schildpad die symbool staat voor het ontstaan van leven op aarde. Het schild van het dier wordt weggehaald en onthult een bruisend leven van amfibieën en vissen die onder zijn schild leven. Ze barsten los in een speels nummer op een brug met gelijke leggers, met artiesten die kikkers voorstellen die zichzelf vanaf een luchtkussen in de lucht schieten en van legger naar legger springen, kris kras door de lucht, rakelings lang elkaar.

Manipulatie

De Scientist [Wetenschapper] staat voor verstand en de zoektocht om het heelal te begrijpen op manieren die telbaar zijn, gemeten kunnen worden en in een hokje geplaatst kunnen worden. Zijn "laboratorium" bestaat uit een arrangement van glazen kokers gevuld met mysterieuze fluorescerende vloeistoffen, terwijl hij in een doorzichtige kegel stapt en met lichtgevende ballen jongleert. De ballen zouden een weergave kunnen zijn van planeten of moleculen, of van beide, die in spiraalvormige banen achter elkaar aan zitten.

Perches [Stokken]

Tien zakenmannen die de hoogste toppen proberen te bereiken, voeren een nummer uit dat enorme kracht en vlekkeloos teamwork vereist. De helpers op de grond houden lange metalen stokken vast, terwijl de lenige acrobaten bijna naar de koepel van de circustent klimmen.

Rings Trio

Op Bollywood geïnspireerde muziek begeleidt 2 mannen die het tegen elkaar opnemen aan de ringen, totdat er een vrouw komt die ze laat zien hoe het moet. Hun elegante bewegingen, pure lichamelijke kracht en voortreffelijke lichaamsbouw vliegen door de lucht boven een zomerstrand.

Rolschaatsen

Tijdens een scène die een huwelijksplechtigheid oproept, draait en tolt een stel rolschaatsers met duizelingwekkende snelheid op een klein plateau in de vorm van een trommel met een diameter van slechts 1,8 meter.

Russian Bars

In kleurrijke kostuums, deels geïnspireerd op de verloren beschavingen van Zuid Amerika voeren tien artiesten prestaties van kracht, evenwicht en acrobatische bewegingen uit. De springers worden in de lucht gegooid en vliegen gewichtsloos als kosmonauten door de lucht, springend van de ene naar de andere lat met verbazingwekkende lenigheid, tijdens een spannende opwekking van het menselijk verlangen om aan de zwaartekracht te ontsnappen.

Voetjongleren (Crystal Ladies)

Twee Crystal Ladies komen tevoorschijn uit de brandende diepten van de aarde om de schepping van de wereld en de schoonheid van mineralen op te roepen. Ze dragen glinsterende kostuums die spiegelen aan de Crystal Man. De artiesten draaien vierkanten glinsterend materiaal op hun handen en voeten, waarna ze samenkomen om een oogverblindend spel van gecoördineerde snelle bewegingen te laten zien.

DE PERSONAGES

DE HOOFDPERSONAGES

TOTEM volgt de fascinerende reis van de mens, vanaf zijn oorspronkelijke verschijningsvorm als amfibie tot zijn ultieme wens om te kunnen vliegen. Tussen wetenschap en legende onderzoekt de show de banden tussen de Mens en andere soorten, zijn dromen en zijn oneindige mogelijkheden.

De Tracker [Speurder]

Milieubewust en een dierenvriend. Hij begeleidt en helpt de Wetenschapper bij zijn onderzoeken. Boos vanwege de roekeloze, vervuilende acties van een clown, verandert hij voor onze ogen in een Toreador.

De Scientist [Wetenschapper]

Een Darwinesque onderzoeker die de verschillende werelden van de voorstelling bezoekt. In zijn geavanceerde laboratorium, geholpen door zijn assistenten en een aap, imponeert hij ons met verbazingwekkende natuurkundige proeven.

De Amerindische Danser

De jonge Amerindische danser neemt ons mee naar een magische wereld en volgt met zijn ringen de geschiedenis van de evolutie van de mensheid.

Crystal Man

Hij komt uit de ruimte om leven op Aarde aan te wakkeren. Aan het begin van de voorstelling zien we hoe hij het skelet van de schildpad tot leven wekt en aan het eind sluit hij de voorstelling af door in een lagune te duiken.

KOSTUUMS

Voor haar unieke kostuumontwerpen deed Kym Barrett in eerste instantie veel inspiratie op door het kijken naar documentaires. Ze keek naar echte dieren, planten en vogels, maar ook naar traditionele ontwerpen van stammen als basis voor haar fantasierijke, vernuftige bedensels.

Kyms andere belangrijke aandachtspunt was de evolutie, het thema van de voorstelling. Daarbij schonk ze zoveel mogelijk aandacht aan het belang van het menselijk lichaam. Zoals bijvoorbeeld in het bos dat bewoond wordt door vlinders en kikkers, waarbij het voor haar belangrijk was om daarin het menselijk lichaam te laten zien als een onderdeel van het totale visuele mozaïek op het podium.

Het derde thema uit de voorstelling dat tot uitdrukking komt in de kostuums is de wisseling van de seizoenen, waarmee het belang van de natuur in de voorstelling wordt benadrukt. Heldere neonkleuren, felle, glimmende stoffen en speelse details geven de op Bollywood geïnspireerde strandscène een zomerse uitstraling. Om de oogsttijd en de overvloed van de herfst te symboliseren zijn de kostuums van de eenwielrijders voorzien van peulen, bloemen, bomen en bladeren. Verder zijn de twee rolschaatsers gekleed in wit en zilver om een winterlandschap te verbeelden.

Om zo'n uiteenlopende serie patronen, kleuren en tekeningen uit de natuur te kunnen verbeelden, richtte Kym zich op de bewerking van de stoffen in plaats van op de stoffen zelf. Met behulp van geavanceerde druktechnieken, fluorescerende pigmenten, spiegelstukjes en kristallen kon ze allerlei soorten stoffen 'beschilderen', variërend van lycra tot leer. De kostuums passen zich daarmee voortdurend aan de steeds wisselende belichting van de voorstelling aan.

Kostuumbeschrijvingen

- De Crystal Man is een terugkerend personage in de voorstelling die levenskracht uitbeeldt. Zijn ook letterlijk schitterende kostuum is compleet bedekt met spiegelstukjes en kristalletjes en komt als een energiebal in een straal wit licht uit de hemel naar beneden. Het glinsterende bewegende mozaïek bestaat uit 4.500 reflecterende onderdeeljes op een stretchfluwelen bodysuit.
- Het kostuum van de Hoop Dancer is eerder geïnspireerd op de traditionele klederdracht van een aantal Noord-Amerikaanse Indianenstammen dan een nauwkeurige weergave van een bepaalde cultuur. Het bestaat onder meer uit een kruis en een hoofddeksel van de Hopi-indianen, waarbij overdadig gebruik is gemaakt van leer.
- In de openingsscène van de voorstelling wordt het moeras bewoond door vissen en kikkers. Hun patronen en kleuren zijn afkomstig van echte vissen en kikkers, zelfs van de giftigste kikker uit het Amazonewoud, weergegeven met behulp van de pixels van de afbeeldingen uit het printproces. De weefsels van de stoffen lijkt veel op de huid van vissen en kikkers zoals die in de natuur voorkomen. Het resultaat heeft iets weg van een gemeenschap van menselijke amfibieën.
- Elke eenwielrijder heeft een eigen uiterlijk, maar samen vormen zij een samenhangend geheel. De basiskostuums zijn bedrukt in aardetinten, met kleine opgestikte details, waaronder boutjes en moertjes, maar ook veren en insecten. De lijnen van de kostuums en de gestileerde tutu's vormen flirterige ballerinasilhouetten.
- De kostuums van het duo voetjongleurs zijn gebaseerd op lycra bodystockings. Beide pakken zijn bezet met 3.500 kristallen en op de twee hoofddeksels zitten er nog eens 1.000.
- Het personage van de Businessman ziet eruit alsof hij een zwart confectiepak aanheeft, maar als hij achtervolgd en aangevallen wordt door een bende apen moet het op verschillende punten loslaten als ze het van z'n lijf scheuren. De apen dragen allemaal een op maat geweven vacht die hun individuele persoonlijkheid weergeeft.
- De Cosmonauten dragen twee kostuums in één: Als ze opkomen (in blacklight) verspreiden hun nauwsluitende lycra pakken in het donker een dramatische gloed, maar zodra de toneellichten aanschietsen zien ze er ineens volkomen anders uit. Sommige prints herinneren aan Maya-motieven en elke artiest draagt een individuele variatie op een thema.

DECORONTWERP EN PROJECTIES

De schildpad: de drager van de wereld

In de kern van veel scheppingsverhalen die voortleven in diverse legenden en mondelinge overleveringen staat de schildpad symbool voor de aarde en draagt hij het volledige gewicht van de wereld op zijn schild. Daarom is dit dier alomtegenwoordig op het podium bij *TOTEM*.

De grote ovale constructie op het toneel stelt de skeletstructuur voor van een enorm schildpaddenschild. Het dient als decoratief element, maar ook als acrobatisch toestel. Aan het begin van de voorstelling ligt er een doek overheen dat bedrukt is met de schildtekening van een bosschildpad, weergegeven door middel van macrofotografie. Afhankelijk van de artistieke behoefte van *TOTEM* wordt het skelet naar de nok van de tent gehesen of in een hoek geopend als een reuzenschelp.

Een organische wereld van veelsoortige transformaties

De visuele omgeving van *TOTEM* is een organische wereld, een met riet omzoomd moeras bij een eiland (het podium), waarop beelden worden geprojecteerd. Decorontwerper Carl Fillion zorgde voor bochten en niet-lineaire vormen om de natuurlijke wereld weer te geven.

Het moeras helt iets voorover en dient als toegang tot het podium en als projectiescherm. Door de magie van bewegende beelden wordt het een virtueel waterlandschap, een rivierbron, een moeras, een meer, een zee, een vulkanisch eiland, een vijver en een sterrenhemel.

De foto's voor de *TOTEM*-projecties zijn afkomstig uit de natuur en werden speciaal voor de productie genomen in verschillende delen van de wereld, waaronder IJsland, Hawaï en Guatemala. Zelfs de beelden van kokende lava werden hoogstpersoonlijk gefilmd door beeldontwerper Pedro Pires.

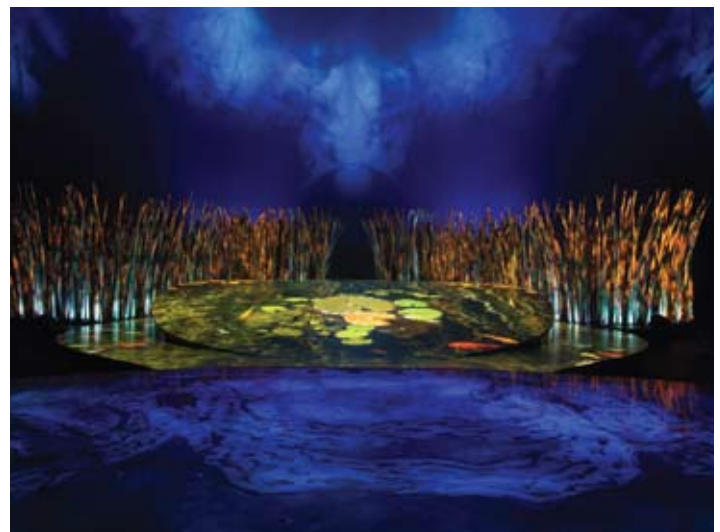
De 'schorpioenenbrug', die dienst doet als een mobiel platform dat het moeras verbindt met het podium, kan voortdurend van vorm veranderen, waardoor hij past in elke scène. In een van de clownsnummers bijvoorbeeld wordt hij de voorsteven van een boot, vervolgens stijgt hij op als een vliegtuig tijdens de vlucht en tenslotte wordt hij als een raket gelanceerd. In een andere scène heeft de brug de vorm van een rechtopstaande totempaal.

Het concept van de schorpioenenbrug is losjes gebaseerd op een beweegbare voetgangersbrug in Londen. De constructie is gemaakt van staal en weegt ruim 4.500 kg; met behulp van acht zware hydraulische motoren op basis van minerale olie kan hij omhoog en omlaag bewegen, zich uitstrekken, weer intrekken en zichzelf naar binnen krullen als de staart van een schorpioen. De reflecterende oppervlakken, die glimmen als spiegels, bestaan uit roestvrijstalen platen. In de voet van de brug bevinden zich

verlichting, een laser, luidsprekers en camera's. Tijdens de voorstelling wordt de brug bediend door een 'brugwachter' met behulp van vier infraroodcamera's.

Decor- en projectiebeschrijvingen

- De rand van het podium doet denken aan een plastron, het buikschild van een schildpad. De motieven op het podiumoppervlak zelf zijn een collage van met de hand gemaakte tekeningen, geïnspireerd op de patronen van het buikschild van diverse schildpaddensoorten.
- De rietkragen aan de achterzijde van het podium verbergen een aantal decorstukken en de artiesten voordat ze opkomen. Ze dienen tevens als projectieschermen. Om gewicht te besparen en om het tijdens de tournee gemakkelijk te kunnen opslaan, is het riet opblaasbaar.
- Tijdens het trionummer aan de ringen verandert de schorpioenenbrug in een Indiaas tapijt dat wordt uitgerold over het strand, als verwijzing naar de Bollywood-esthetica waaraan het totaalbeeld van deze scène is ontleend.
- Sommige projecties op het moeras reageren in real time op de bewegingen van de artiesten. Infraroodcamera's boven het podium en rondom het moeras zien de bewegingen van de uitvoerenden en zorgen voor kinetische effecten, zoals deining, spetters en weerspiegelingen in het water en in de vlammen.
- De foto's die Guy Laliberté onlangs maakte tijdens zijn 'Poetic Social Mission' aan boord van het internationaal ruimtestation ISS, zijn verwerkt in het nummer met de Russische stang, als de kosmonauten proberen te ontsnappen aan de zwaartekracht van de aarde tijdens de finale van de voorstelling.

BIOGRAFIEËN VAN DE MAKERS

Guy Laliberté werd in 1959 geboren in Québec City. Als accordeonist, steltloper en vuurvreter richtte hij met de hulp van een kleine groep handlangers het eerste internationaal befaamde circus van Québec op. Als stoutmoedige visionair herkende en voedde Guy Laliberté de talenten van de straatartiesten van het Fête foraine de Baie-Saint-Paul en schiep in 1984 Cirque du Soleil.

Guy Laliberté was de eerste die de samensmelting van culturen en artistieke en acrobatische disciplines organiseerde, het kenmerk van Cirque du Soleil. Vanaf 1984 heeft hij het creatieve team begeleid bij het maken van elke voorstelling en heeft hij eraan bijgedragen dat de circuskunsten werden verheven tot een niveau van grootse artistieke disciplines.

Cirque du Soleil is een internationale organisatie geworden, zowel op gebied van make-up als met betrekking tot de omvang van de activiteiten en de invloed. Guy Laliberté staat nu aan het hoofd van een organisatie met activiteiten in 5 werelddelen.

In oktober 2007 ging Guy Laliberté een tweede levenslange verbinding aan door het oprichten van de ONE DROP Foundation ter bestrijding van armoede over de wereld door het leveren van langdurige toegang tot veilig water. Deze nieuwe droom stamt af van de kennis dat het juiste water de sleutel is tot de overleving van mensen en gemeenschappen over de hele wereld. Het is ook ontstaan uit de waarden die sinds vanaf begin uit het hart van *Cirque du Soleil* komen: het geloof dat het leven teruggeeft wat je hebt gegeven en zelfs het kleinste gebaar zal een verschil maken.

Prijzen en onderscheidingen

Université Laval (Québec) heeft in 2008 een eredoctoraat aan Guy Laliberté verleend. Het jaar daarvoor nam Guy Laliberté de Ernst & Young Ondernemer van het Jaar prijs in ontvangst voor alle drie gebieden: Québec, Canada en internationaal. In 2004 ontving hij van de Gouverneur-generaal van Canada de Order of Canada, de hoogste onderscheiding van het land. In datzelfde jaar benoemde Time Magazine hem tot een van de 100 meest invloedrijke mensen in de wereld. In 2003 werd hij als onderdeel van het Never Follow Program geëerd door de Condé Nast group, een eerbetoon aan makers en vernieuwers. In 2001 werd hij door de Académie des Grands Montréalais benoemd tot Great Montrealer. In 1997 ontving Guy Laliberté de Ordre National du Québec, de hoogste onderscheiding die door de Regering van Québec wordt uitgereikt.

ROBERT LEPAGE | SCHRIJVER EN REGISSEUR

“Wat is toch die aantrekkingskracht van het circus? Het is een discipline waarin de uitvoerenden steeds een stap verder moeten gaan. Tijdens de korte periode dat ze in de lucht zijn, of acrobatische toeren uithalen, worden circusartiesten méér dan gewone mannen en vrouwen: het zijn halfgoden die ons meevoeren naar een mythologische wereld.”

De multidisciplinaire kunstenaar Robert Lepage is als theaterregisseur en auteur, even begaafd als in de rol van acteur en filmregisseur. Zijn moderne en ongewone werk, dat wordt geprezen door critici uit de hele wereld, overstijgt alle grenzen tussen disciplines.

In 1975 ging Lepage naar het Conservatoire d'art dramatique de Québec en na een studie in Frankrijk werkte hij mee aan diverse producties, waarin hij de rol van acteur, auteur en regisseur combineerde. In 1985 ontwierp hij The Dragons' Trilogy, een voorstelling die hem internationale erkenning opleverde. Daarna volgden Vinci (1986), Polygraph (1987), Tectonic Plates (1988), Needles en Opium (1991). Met A Midsummer Night's Dream in 1992 was hij de eerste Noord-Amerikaan die een stuk van Shakespeare regisseerde in het Royal National Theatre in Londen.

Van 1989 to 1993 was Lepage Artistic Director [artistiek directeur] van het Théâtre français aan het National Arts Centre in Ottawa. In 1994 richtte hij zijn eigen gezelschap op, Ex Machina, en regisseerde hij Les sept branches de la rivière Ota (1994), Le Songe d'une nuit d'été (1995) en de soloproductie Elsinore (1995).

Daarnaast maakte hij in 1994 zijn debuut in de filmwereld. Hij schreef en regisseerde zijn eerste speelfilm, Le Confessional, die het daaropvolgende jaar werd vertoond tijdens de Directors' Fortnight op het Filmfestival van Cannes. Hij vervolgde met de regie van Polygraph in 1996, Nô in 1997, Possible Worlds in 2000 (zijn eerste speelfilm in het Engels) en tenslotte, in 2003, een verfilming van zijn eigen toneelstuk La Face Cachée de la Lune.

In 1997 vond onder leiding van Robert Lepage de opening plaats van La Caserne, een multidisciplinair productiecentrum in de stad Québec. Daar ontwierp en produceerde hij Geometry of Miracles (1998), Zulu Time (1999), The Far Side of The Moon (2000), een nieuwe versie van The Dragons' Trilogy met een nieuwe cast (2003) en The Busker's Opera (2004). Dit werd gevolgd door The Andersen Project (2005), Lipsynch (2007), The Blue Dragon (2008) en Eonnagata (2009).

Lepage maakte zijn grote entree in de wereld van de opera toen hij in 1993 de succesvolle dubbele vertoning van Bluebeard's Castle en Erwartung op de planken bracht. Daarna kwam hij met La Damnation de Faust, voor het eerst te zien op het Saito Kinen Festival Matsumoto in Japan (1999), 1984 in Londen (2005), The Rake's Progress in Brussel (2007) en The Nightingale and Other Short Fables in Toronto (2009).

Robert Lepage ontwierp en regisseerde de Secret World Tour van Peter Gabriel (1993) en zijn Growing Up Tour (2002). Als onderdeel van de festiviteiten rond het 400-jarig bestaan van de stad Québec in 2008 kwam Le Moulin à images™ tot stand, de grootste ooit geproduceerde architectuurprojectie op de wanden van de Bunge, een enorme graansilo. In 2009 maakten hij en zijn Ex Machina-team Aurora Borealis een permanente lichtshow voor het gebouw, geïnspireerd door de kleuren van het noorderlicht.

In een reeks van vele prestigieuze prijzen ontving Lepage in 2009 de Governor General's Performing Arts Award voor zijn buitengewone bijdrage aan het culturele leven in Canada gedurende zijn hele loopbaan.

TOTEM is de tweede voorstelling van Robert Lepage voor Cirque du Soleil, als vervolg op KÀ (2004). “Geïnspireerd door de eerste verhalen van de eerste mensen verkent *TOTEM* de geboorte en de evolutie van de wereld, de niet aflatende nieuwsgierigheid van de mens en zijn voortdurende drang om uit te blinken”, zegt hij. “Het woord *TOTEM* suggereert dat mensen in hun lichaam het volledige potentieel van alle levende wezens meedragen, zelfs het verlangen van de Dondervogel om naar de top van de *TOTEM* te vliegen.”

GILLES STE-CROIX | ARTISTIEK LEIDER

Toen Gilles Ste-Croix zijn ouders vertelde dat hij de showbusiness in wilde zeiden ze “Alles behalve dat!” Ste-Croix groeide op op het platteland van Québec, maar hij was vastbesloten om daar niet te blijven. Hij werd een hippie en een nomade, leefde in communes en maakte in de jaren zestig de verplichte pelgrimstocht naar de Westkust. Daar leefde hij in communes en volgde een paar dramalessen.

Ste-Croix probeerde zich wel aan te passen en werkte zelfs een tijdje op een architectenkantoor, maar hij wist diep van binnen dat hij niet gemaakt was voor een gewone carrière in het bedrijfsleven. Tegelijkertijd was zijn zoektocht naar een baan absoluut niet doelloos of vaag. Hij zegt dat hij als tiener al een sterke drang had om te slagen en een evenzo sterke drang om te vermaken. Zijn entree in de showbusiness gebeurde op een zeer ongewone en onvoorspelbare manier.

Eind jaren zeventig woonde Gilles Ste-Croix in een commune in Victoriaville, Québec. Hij plukte appels om de kost te verdienen. Op een dag bedacht hij dat het werk een stuk makkelijker zou zijn wanneer hij de ladder aan zijn benen kon vastmaken en zo ontwierp hij zijn eerste stelten.

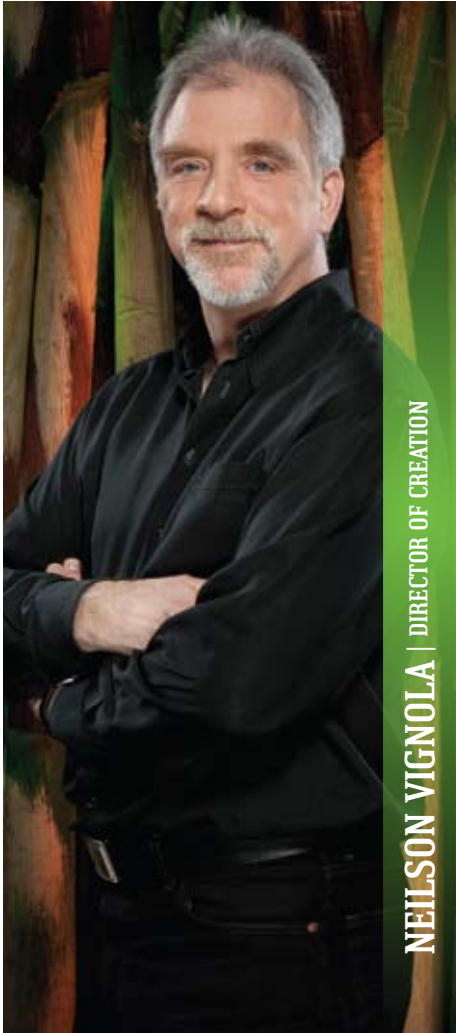
Een vriend noemde toevallig het Bread and Puppet Theater in het nabijgelegen Vermont, dat steltlopen als basis gebruikte voor veel van haar voorstellingen. Ste-Croix ging langs bij het gezelschap en realiseerde zich dat zijn appelpluk- vaardigheden wel eens gewild zouden kunnen zijn in de grotere wereld van entertainment.

In 1980 richtten Gilles Ste-Croix en een groep straatartiesten de Échassiers de Baie-Saint-Paul op en organiseerden een straattheaterfestival genaamd het Fête foraine de Baie-Saint-Paul. Dit zou uiteindelijk leiden tot de oprichting in 1984 van Cirque du Soleil met Guy Laliberté.

In 1984 en 1985 bedacht Gilles Ste-Croix vele stelnummers voor Cirque du Soleil en voerde hij ze uit. In 1988 werd hij Artistiek Directeur van Cirque, evenals coördinator voor een talentenjacht die zich verspreide over de vier hoeken van de wereld. Hij was van 1990 tot 2000 Director of Creation [creatief directeur] voor alle Cirque du Soleil producties: Nouvelle Expérience, Saltimbanco, Alegria, Mystère, Quidam, La Nouba, “O”, en Dralion. In 1992 regisseerde hij Fascination, de eerste show van Cirque du Soleil die in theaters in Japan werd getoond. In 1997 regisseerde hij ook de baanbrekende diner/cabaretshow Pomp Duck and Circumstance in Duitsland.

Terwijl hij in 2000 nog steeds als werkte adviseur voor Cirque du Soleil, besloot Gilles Ste-Croix om een van zijn grootste dromen waar te maken: Gedreven door zijn gepassioneerde interesse voor paarden, richtte hij zijn eigen bedrijf op om de voorstelling Cheval-Théâtre uit 2003 te produceren. Hierin schitterden 30 paarden en acrobaten in een tent en ze reisden langs tien steden in Noord Amerika.

In december 2002 keerde Gilles St-Croix terug naar Cirque du Soleil als Vice-President of Creation, New Project Development [Ontwikkeling Nieuwe Projecten]. In juli 2006 werd hij benoemd tot Senior Vice-President of Creative Content and New Project Development [creatieve inhoud en ontwikkeling nieuwe projecten]. Op dit moment richt Gilles zich op zijn rol als Creative Guide [creatief leider], naast Guy Laliberté.

NEILSON VIGNOLA | DIRECTOR OF CREATION

Neilson Vignola studeerde in 1980 af aan de National Theatre School of Canada. Hij begon zijn professionele loopbaan in verschillende functies bij een groot aantal toonaangevende theatergezelschappen in Québec, waaronder het Théâtre du Nouveau Monde en de Compagnie Jean Duceppe.

In een uitvoering van Hoffmanns Vertellingen in 1981 zette Neilson als toneelmeester zijn eerste stappen in de wereld van de opera. Met een beurs van de Canada Council for the Arts en het Ministerie van Kunst en Cultuur van Québec vertrok hij in 1985 naar Europa, waar hij een jaar lang het werk van een aantal operaregisseurs volgde. In 1986 assisteerde hij regisseur Richard Dembo bij een andere productie van Hoffmanns Vertellingen en ondersteunde hij Robert Altman bij diens uitvoering van *The Rake's Progress*. In 1989 werkte hij aan een productie van *Aida*, die werd uitgevoerd in Tokio en Toronto. Van 1990 tot 1993 was hij productieleider bij de Opéra de Montréal. In 1996 werkte hij aan een productie van *Turandot* in het Olympisch Stadion van Montreal en in 1997 regisseerde hij *La Cenerentola* in de McGill-universiteit.

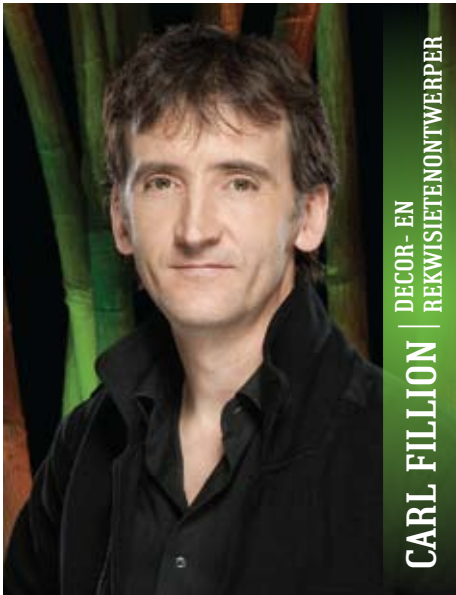
Vignola werkte als assistent vele jaren succesvol samen met Robert Lepage, de regisseur van *TOTEM*. Die samenwerking begon met een productie van *La Damnation de Faust*, met uitvoeringen in Japan (1999), Parijs (2001) en New York (2008). Hierna volgde een uitvoering van 1984 (de wereldpremière vond plaats in Londen in 2005) en *The Rake's Progress*, die in 2007 speelde in Brussel en Lyon.

Gedurende zijn carrière werkte Neilson ook voor festivals, musicals, dansproducties en tournees. La La La Human Step, de Québecse zangeres Diane Dufresne, het Théâtre Populaire du Québec, het Festival International de Nouvelle Danse en andere gezelschappen huurden hem tussen 1987 en 1997 in als toneelmeester, productieleider, technisch directeur of assistent-toneelmeester.

Neilson werkte sinds zijn eerste opdracht in 1998 regelmatig voor Cirque du Soleil, eerst als technisch directeur en later als interim tourneeleader van *Saltimbanco*. Na een opdracht in 2002, waarbij hij de ontwikkeling leidde van een nieuwe tourneeopbouw, werkte hij mee aan *KÀ* als assistent van regisseur Robert Lepage en als toneelmeester productie. In 2005 vervulde hij dezelfde rollen bij *DELIRIUM* met Michel Lemieux en Victor Pilon. Dat leidde tot zijn eerste aanstelling als creatief directeur bij *ZAIA* in 2007, gevolgd door *TOTEM*.

“Mijn ultieme bevreemding is een voorstelling neer te zetten die impact heeft en emoties bij het publiek teweegbrengt”, zegt Neilson. “Onze benadering van *TOTEM* was het maken van een grote circusvoorstelling waarin niet alleen mensen, maar de mensheid zélf een heel centrale rol zouden vervullen.”

“Bij Cirque streeft de creatief directeur ernaar de creatieve geest te behouden en te bewaken. De mate van vrijheid die Cirque de makers biedt, is geweldig groot en het is mijn taak om ze aan te moedigen hun grenzen te blijven verkennen.”

“Ik wil de toneelomgeving veranderen door het scheppen van bewegende en draaiende elementen, op het podium, pal voor het oog van het publiek. Mijn belangrijkste visuele kenmerk als ontwerper ligt in de manier waarop ik de ruimte vormgeef en in beweging houd.”

Carl Fillion studeerde af in decorontwerp aan het Conservatoire d'art dramatique de Québec, waar hij technisch tekenen doceerde van 1992 tot 2002. Daarnaast volgde hij een opleiding architectuurontwerp en bouwkunde.

Carl werkt met veel vooraanstaande gezelschappen en regisseurs over de hele wereld. Hij heeft een lange staat van dienst op het gebied van theater, multimedia en opera, waaronder de decors voor La Celestina, uitgevoerd door het Kungliga Dramatiska Teatern in Stockholm onder leiding van Fernando de Rojas, The Burial at Thebes in het Abbey Theatre in Dublin en de opera Simon Boccanegra in het Gran Teatre del Liceu in Barcelona.

TOTEM is het eerste ontwerp dat Carl Fillion voor *Cirque du Soleil* heeft gemaakt. Hij stelde zichzelf als uitdaging om alleen maar gebruik te maken van natuurlijke vormen, vol bochten en onregelmatigheden, als een weerspiegeling van de natuur. Tegelijkertijd moest hij echter ook voldoen aan de technische eisen van de uitvoering van de voorstelling.

Met regisseur Robert Lepage heeft hij al veel gewerkt. Hun eerste project was in 1994: de baanbrekende voorstelling *Les sept branches de la rivière Ota*. Sinds die eerste samenwerking heeft hij decorontwerpen verzorgd voor meer dan twaalf grote theater- en operaproducties van het gezelschap van Lepage.

“TOTEM gaat over evolutie en daarom was het logisch dat ook de decors hun eigen evolutie doormaakten”, aldus Carl. “Ik heb niet één standaardaanpak die ik op elke productie kan loslaten. Dat ligt aan het genre - theater, opera en nu circus - en is ook erg afhankelijk van de regisseur. Maar ik werk wel altijd graag met ruimte, die ik steeds een ander uiterlijk geef en die ik vul met beweging.”

“Kostuums zijn een manier om het verhaal dat wordt verteld te versterken, en zo beschouw ik ze in eerste instantie ook. Ik ben opgeleid als kledingmaakster en ik hou van de plastische aspecten van stof.”

Kym Barrett, ontwerpster van de meest invloedrijke kleding van de afgelopen jaren, leidde in haar jeugd een zwerfend bestaan. Ze woonde een tijdje op Christmaseiland in de Indische Oceaan voordat ze in haar geboorteland Australië naar een kostschool ging.

Daarna studeerde ze aan het National Institute of Dramatic Arts in Sydney, om vervolgens door haar vriendschap met Baz Luhrmann terecht te komen in de Verenigde Staten en Mexico, waar ze meewerkte aan zijn film *Romeo + Juliet* uit 1996.

De kostuums die ze maakte voor Leonardo DiCaprio en Claire Danes in die film zorgden voor veel aandacht en zo ontmoette ze de gebroeders Wachowski, die haar in 1999 in dienst namen om de kostuums voor *The Matrix*, *The Matrix Reloaded* en *The Matrix Revolutions* te maken. Deze ontwerpen hebben als inspiratiebron gediend voor modeontwerpers, andere kostuumontwerpers en consumenten over de hele wereld.

Andere films waaraan ze heeft meegewerkt zijn onder meer *Three Kings* (1999), met George Clooney, *The Hughes Twins' From Hell* (2001), met Johnny Depp en *Speed Racer* (2008) van de Wachowski's.

Voor haar werk in de filmwereld werd Kym in 2001 door het Costume Designers Guild genomineerd voor America's Best Costume Award voor *The Matrix* en won ze in 2002 de prijs voor Best Commercial Costume Design. In datzelfde jaar werd ze genomineerd voor een Golden Satellite Award voor het beste kostuumontwerp voor haar werk in *From Hell* en in 2007 kreeg ze een nominatie voor Excellence in Costume Design voor de fantasyfilm *Eragon*.

In *TOTEM* tonen de ontwerpen van Kym talloze facetten van het ontstaan en de evolutie van het leven en van de ontwikkeling van beschavingen op aarde. Daarnaast komt in haar werk de wisseling van de seizoenen tot uiting.

“Hoewel bij *TOTEM* aan de ene kant veel fantasie komt kijken, is er aan de andere kant ook een gevoel van realiteit”, zegt Kym. “De kostuums zijn deels geïnspireerd op documentaires die ik bekeken heb. Ik wilde dat ze een soort echtheid zouden krijgen, ook al bedachten we onze eigen werkelijkheid.”

BOB & BILL | COMPOSITEN EN MUZIEKREGISSEURS

“Wij zetten alle genres in vuur en vlam met een fusie van muziek, visualiteit en sfeer.”

Componisten, arrangeurs en orkestratoren Guy Dubuc en Marc Lessard, beroepshalve actief als Bob & Bill hebben een ruime ervaring in de wereld van entertainment en media. Ze staan bekend om hun talent de grenzen tussen genres en stijlen te laten vervagen.

In 2003 schreven ze de muziek voor Splinter Cell (Pandora Tomorrow), een populaire videogame van Ubisoft, waarvoor ze ook de special effects verzorgden. In 2004 waren Bob & Bill verantwoordelijk voor de muzikale leiding en de arrangementen voor de megashow Midnight Sun voor Cirque du Soleil, ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het Montreal International Jazz Festival.

Ze produceerden een aantal albums, waaronder Bahiatronica van Monica Freire, Pink Floyd Redux (een verzameling remixen van de Britse cultband) en het soundtrackalbum voor de Cirque du Soleil-voorstelling KOOZA. Bob & Bill werden drie keer genomineerd voor de ADISQ Award, de prijs voor de Québecse muziekindustrie. Daarnaast schreven zij de muziek voor diverse films en televisieseries. In 2008 brachten zij hun eerste eigen album uit, Crime Report, waarop elektronische en natuurlijke geluiden worden gecombineerd.

Bob & Bill hebben sinds 2007 een samenwerkingsverband met Cirque du Soleil: ze verzorgen de muzikale arrangementen voor een groot aantal speciale evenementen, waaronder voor de productie van *Cirque du Soleil* voor het 400-jarig bestaan van de stad Québec. In 2009 schreven zij de muziek voor de productie Pageant de Canotgraphie van regisseur Robert Lepage.

Culturen en genres ontmoeten elkaar in de muziek en de teksten die zij schreven voor TOTEM, als een perfecte weergave van de eigen thema's van de voorstelling. “Elk acrobatenummer heeft zijn eigen ademhaling, zijn eigen ritme en zijn eigen spanningsboog,” aldus Bob & Bill. “De muziek moet daarop zijn afgestemd. Dat is niet alleen in het belang van het publiek, maar ook in dat van de artiesten.”

ÉTIENNE BOUCHER | LICHTONTWERPER

“Al bij de eerste bijeenkomst botsen ideeën op elkaar en smelten ze met een duizelingwekkende snelheid samen. Alles krijgt vorm in mijn hoofd. Tijdens de repetities maak ik daarvan een concept en dat verfijn ik dan.”

Sinds hij afstudeerde aan de National Theatre School of Canada in 1999, wordt Étienne Boucher veel gevraagd voor zijn lichtontwerpen, zowel voor theater en dans als voor musicals en opera. Hij werkte mee aan bijna honderd producties.

“Ik wil graag de hele ruimte tussen de projector en de artiest opvullen met licht”, aldus Étienne. “Ik kan de lucht ermee inkleuren, waardoor ik me kan richten op de details van het decor en het vormgeven van de artiesten.”

Étiennes nauwkeurige, beeldhouwde lichtontwerpen, soms expressief, soms poëtisch, ondersteunen nadrukkelijk het verhaal van de producties waaraan hij werkt. Vanwege zijn visie op de betekenis van kleur en licht wordt hij in zijn vakgebied eerder als ‘verlichter’ dan als lichtontwerper gezien.

Hij werkte regelmatig met regisseurs als René Richard Cyr, Brigitte Haentjens en Martin Faucher en sinds 2004 werkt hij nauw samen met de regisseur van TOTEM, Robert Lepage, en diens gezelschap Ex Machina. Hun samenwerking begon met La Celestina (Spanje) en werd voortgezet met Lipsynch (internationale tournee), The Rake's Progress (in coproductie uitgebracht in Brussel, Lyon, San Francisco, Londen, Madrid en Milaan) en Le Rossignol et autres fables (Toronto en het Festival van Aix-en-Provence in 2010).

In de loop der jaren viel Étienne Boucher veel eerbetoon ten deel en werd hij een aantal malen genomineerd voor de prestigieuze Soirée des Masques (Québec). In 2007 won hij twee Masques voor de lichtproductie van Du vent entre les dents en La Dame aux camélias.

“In *TOTEM* wilde ik spelen met de kleuren van de projecties op het moeras en door die effecten uit te werken op het podium een derde dimensie creëren”, aldus Étienne Boucher. “Het licht dat ik gemaakt heb voor deze voorstelling is een weerspiegeling van de natuur. Mijn groen en mijn blauw is geïnspireerd door ijs en het rood en het geel absoluut door vuur.”

"Ik maak doorgaans realistische beelden, maar ik hou ervan om te spelen met textuur en kleur om ze een poëtische schoonheid te geven."

Pedro Pires groeide op in de stad Québec, waar hij al snel zijn talent ontdekte om figuren en monsters weer te geven en tot leven te brengen. Door veel te experimenteren slaagde hij erin zijn eigen technieken te ontwikkelen op het gebied van modelleren en special effects.

In 1990, op zijn 21ste, ging hij kunst studeren aan de Université Laval. Daarna haalde hij het diploma speciale make-up effecten bij de vermaarde New Yorkse artiest Dick Smith en het diploma grafisch computerontwerp aan het Centre National d'Animation et de Design in Montreal.

Zijn filmdebuut kwam in 1995 met *The Sound of the Carceri*, een documentaire van regisseur François Girard, waarin hij de denkbeeldige gevangenschappen van Piranesi in 3D herschiep rond cellist Yo-Yo Ma. Dit werk leverde hem in 1998 een Emmy Award voor buitengewone visuele effecten op en een Gemini Award voor de beste visuele effecten. Hij werkte nogmaals met François Girard aan de artistieke leiding van de visuele effecten in de film *The Red Violin*.

In 2001 nam hij de visuele conceptie voor de film *Possible Worlds* op zich, het begin van een lange artistieke samenwerking met auteur, regisseur en filmmaker Robert Lepage.

In 2007 richtte hij zijn eigen filmproductiemaatschappij op: Pedro Pires Inc., gewijd aan het creëren van originele beelden met behulp van digitale technologie. In 2008 produceerde zijn bedrijf de korte film *Danse Macabre*, een multidisciplinaire samenwerking met AnneBruce Falconer en Robert Lepage, waarbij hij tegelijkertijd optreedt als scenarioschrijver, regisseur, fotograaf en editor. Deze film is sinds 2009 vertoond op een groot aantal festivals en heeft tot nu toe 27 internationale prijzen gewonnen.

TOTEM is zijn eerste samenwerking met *Cirque du Soleil*.

"In *TOTEM* is het scherm voor de projecties een soort virtueel moeras achteraan het podium", zegt Pedro Pires. "Alle beelden zijn afkomstig uit de natuur, ook al lijken ze soms vrij abstract. Gedurende de voorstelling evolueren ze in een lange mix of een vorm en creëren zo een steeds wisselende verbeelding, die reageert op de artiesten en leeft in harmonie met de podiumbelichting."

"Ik wordt geleid door intuïtie. Zodra ik mijzelf onderdompel in de emotie van een scene, versterk ik die emotie om stemmingen te creëren."

Al meer dan 25 jaar heeft Jacques Boucher talloze manieren onderzocht om de emoties van het publiek in Québec en elders, te raken via zijn geluidsonwerpen.

Afgestudeerd aan het 'Conservatoire de musique de Québec' waar hij bas studeerde, speelde Jacques met rockbands, terwijl hij zijn studie klassieke muziek voortzette. Geïntrigeerd door de kracht van geluidstrillingen, raakte hij al snel geïnteresseerd in de wereld van geluid en hij brengt naar voren dat geluid een machtig medium is voor emoties.

Hij begon zijn professionele carrière bij het gezelschap uit Quebec 'Le Bruit bleu', voor wie hij grootschalige geluidsinstallaties maakte. Door deze ervaring kwam hij terecht bij het Capitol Theatre in Quebec, waar hij 10 jaar lang werkte als Hoofd Geluidstechnicus.

Jacques werkte ook als geluidstechnicus voor diverse artiesten uit Quebec, waaronder Richard Séguin,

Laurence Jalbert, Diane Dufresne en Bruno Pelletier. Hij ging door met ontwikkelen van expertise op het gebied van geluidsonwerp voor musicals zoals *Dracula* (2006) en grootschalige evenementen, waaronder de mega show 2000 'voix chantent le monde', die in 2000 in Quebec City werd vertoond met meer dan 2300 zangers op het podium.

Het daaropvolgende hoogtepunt in de carrière van Jacques kwam in 2008, toen hij werd gevraagd om het geluid te bedienen voor bijna elk evenement dat werd vertoond tijdens de vieringen van het 400-jarig bestaan van Quebec City. Als Hoofd Ontwerper en Geluidstechnicus maakte hij het geluidsonwerp voor de uitvoering van het 'Symphonie des mille' van Gustav Mahler door het Quebec Symphony Orchestra, The Image Mill van Robert Lepage, waar hij het geluidssysteem ontwierp met een reikwijdte van 1,2 kilometer en de tribute show van *Cirque du Soleil*.

Jacques is ook ingehuurd als geluidsonwerper en hoofd geluidstechnicus voor enkele speciale evenementen van *Cirque du Soleil* waaronder 'Les Chemins invisibles', dat speciaal was gemaakt voor Quebec City in 2009.

"Voor *TOTEM* heb ik een meervoudige-bron geluidsomgeving gecreëerd om een allesomvattende sfeer te produceren," zegt Jacques Boucher. "Gezien het thema van de show, dat gaat over de evolutie van de mensheid, wilde ik een eerbetoon brengen aan het menselijk vermogen om geluiden waar te nemen aan de hand van hun bronnen, een functie die de mens al millennia lang in staat heeft gesteld om te overleven."

“Om mooie ontwerpen te maken moeten ze recht uit het hart komen. Kunst die met passie is gemaakt spreekt voor zichzelf.”

Nathalie J. Simard zit al meer dan 20 jaar in de make-up. Ze deed de studie visuele kunst en volgde verschillende workshops op het gebied van theater en make-up, maar is voornamelijk autodidact, en leerde haar vak in de straten van Québec. Ze verdiepte zich daar in de vele facetten van make-up en ontwikkelde een geheel eigen stijl, waarbij ze het lichaam en het gezicht van haar modellen gebruikte als haar schilderslinnen.

Nathalie werkte vanaf begin jaren tachtig aan nieuwe technieken en werd bekend om haar onderscheidende werk waarmee ze zowel kinderen als volwassenen omtoverde, op festivals en openlucht evenementen in heel Québec. Omdat zij altijd op zoek was naar nieuwe inspiratiebronnen trok zij naar Canada, Azië, Europa en de VS om daar haar talent te laten zien en te ontwikkelen.

Haar creaties zijn door tienduizenden aanschouwd op grote evenementen zoals het International Children's Festivals, kinderfestivals die in heel Canada gehouden worden en ook op de International Buskers Festivals in Kuala Lumpur en Singapore.

Nathalie heeft gewerkt bij theaterproducties van Marie Dumais en fotografieprojecten met David Cannon. Ze werkte ook aan figuren voor het EOS Circus in Québec, en creëerde honderden make-up ontwerpen voor het Quebec City Zomer Festival en het Winter Carnaval. Ze ontwerpt al tien jaar karakters voor producties van de ontwerper Olivier Dufour uit Québec, waaronder zijn show Le Chemin qui marche (een van de grote evenementen tijdens de viering van het 400 jarig bestaan van Québec), en het Festival Montréal en lumière.

Begin 2000 startte Nathalie het bedrijf Kromatik, dat zich gespecialiseerd heeft in make-up voor Street Art. Samen met een team van creatieven, net zo enthousiast als zijzelf, kon zij een geheel nieuwe techniek ontwikkelen. Make-up en animatie worden daarbij zó perfect gecombineerd dat het een toonaangevende techniek in de branche is. De combinatie van snelheid, creativiteit en originaliteit zorgt binnen enkele minuten voor een waar kunstwerk.

TOTEM is de eerste samenwerking tussen Nathalie en Cirque du Soleil. “De show laat de mens in al zijn verscheidenheid en rijkdom zien,” zegt zij. “Ik heb voor het creëren van de figuren gebruik gemaakt van de patronen en sjablonen van een uitgebreide waaier aan culturen. Ik word ook enorm geïnspireerd door alle artiesten, door hun energie en door de show. Het geeft me de inspiratie om de juiste figuren te bedenken.”

“Circuschoreografie is fysiek theater dat zich concentreert op de vaardigheden van de artiest en geleid wordt door de emoties van het thema.”

Jeff Hall staat bekend om zijn buitengewone atletische eigenschappen en zijn artistieke veelzijdigheid, die hij op het podium op inventieve wijze toont met een combinatie van humor, dialoog en fysieke prestaties. In 1989 en 1990 was hij Canadees kampioen freestyle frisbee. Door die sport kwam hij in aanraking met de podiumkunsten: tijdens zijn studententijd nam hij dansles om zijn frisbeetechniek te verbeteren. Hij haalde zijn bachelor hedendaagse dans aan de Concordia-universiteit in Montreal en zijn toelatingsexamen klassieke muziek aan de McGill-universiteit.

Jeff werkte samen met een groot aantal onafhankelijke choreografen. Hij maakte het baanbrekende Duodenum met Pierre-Paul Savoie en uiteindelijk kwam hij terecht bij de Fondation Jean-Pierre Perreault, waar hij meewerkte aan de producties JOE en Piazza. Tussen 1990 en 1995 maakte hij grote tournees met het gezelschap Carbone 14 uit Montreal, waarbij hij zowel in de voorstelling als in de film Café des Aveugles te zien was. Ook schitterde hij in de voorstelling Le Dortoir en in de met prijzen bekroonde verfilming door François Girard.

Als co-Artistic Director [artistiek mededirecteur] van PPS Danse stond Jeff tussen 1992 en 1998 mede aan de basis van Bagne en de multimediateproductie Pôles, waarbij hij samenwerkte met beeldend kunstenaars Michel Lemieux en Victor Pilon. Dit werk was te zien op de grote podia over de hele wereld. Hij en Pierre-Paul Savoie ontvingen in 1996 de prestigieuze Prix Jacqueline-Lemieux voor de choreografie van dit spektakel.

In 2001 speelde Jeff weer samen met Carbone 14, maar nu als uitvoerende, in de voorstelling Silences et Cris van Gilles Maheu. Vervolgens werd hij de assistent van Gilles in La Bibliothèque, het werk van Carbone 14 uit 2002. In datzelfde jaar assisteerde hij regisseur Robert Lepage bij de werkzaamheden aan Trilogie des Dragons, en Marie Brassard bij haar La Noirceur, beiden opgevoerd tijdens het Festival Théâtre des Amériques in 2003. Daarna voltooide hij een programma filmregie aan het Institut National de l'Image et du Son (INIS).

Jeff begon zijn samenwerking met *Cirque du Soleil* in 2005 als artistiek coach voor The Beatles LOVE. Zijn volgende grote opdracht voor Cirque was als acrobatiekchoreograaf voor ZAIA.

In 2009 danste hij in de film Falling van regisseurs Philip Spozar en Marlene Miller, een film waarvoor hij ook de choreografie verzorgde. Ook deed hij de choreografie voor Du Haut des Airs, in 2010 uitgevoerd door het Franse Cirque de Demain.

“In alle nummers van *TOTEM* speelt evolutie een rol; het loopt als een rode draad door de voorstelling”, legt hij uit. “Onze beslissing om die rode draad te laten zien aan de hand van dansvormen die variëren van hiphop tot Bollywood is op een heel natuurlijke wijze ontstaan. We hebben Hindoeïden, Indiaanse en Afrikaanse dans bestudeerd en die gekoppeld aan theorieën over animisme en totemisme.”

ONTWERPER
ACROBATIEK

FLORENCE POT

“Ik maak geen enkel verschil tussen acrobatiek en kunst. Acrobatiek heeft dezelfde artistieke waarde als beeldende kunst.”

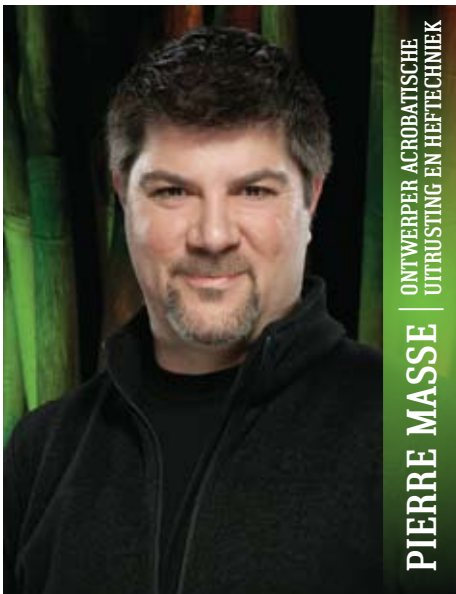
Florence Pot deed al aan turnen toen ze zes jaar was en ze rondde haar universitaire studie lichamelijke opvoeding af in Frankrijk. Daarna specialiseerde ze zich in sportpsychologie. In 1991 besloot ze te verhuizen naar Montreal, vooral om haar studiecariëre voort te kunnen zetten.

Ze behaalde haar master sportpsychologie aan de Universiteit van Montreal en werkte intussen als instructeur bij turnvereniging Gymnix in Montreal. Twee jaar later keerde ze terug naar Frankrijk als choreograaf voor de Franse turnbond.

Vanwege een gebrek aan professionele uitdaging in Frankrijk en een sterk verlangen om bij *Cirque du Soleil* te gaan werken, keerde Florence in 1997 terug naar Canada. Ze haalde haar contacten bij Cirque weer aan en was werkzaam op een aantal terreinen, onder meer bij de voorbereidingen van vier Canadese turners voor de Olympische Spelen in Sydney in 2000.

In 2001 ging ze aan de slag als scout voor acrobatiektalent voor de castingafdeling van Cirque en in 2003 werd ze hoofdsout van de organisatie. In 2006 accepteerde ze de uitnodiging om Acrobatic Performance Designer te worden bij ZED (de eigen voorstelling van Cirque in Tokio), omdat ze nauwer betrokken wilde zijn bij het totstandkomingsproces en er van het begin tot het eind deel van wilde uitmaken. Diezelfde rol heeft ze nu bij TOTEM.

“Bij *TOTEM* komt het thema evolutie tot uiting in de acrobatiektalents in de voorstelling”, zegt Florence Pot. “We hebben die nummers gekozen om de evolutie van de menselijke motorische functies weer te geven.”

ONTWERPER ACROBATISCHE
UITRUSTING EN HEFTECHNIEK

PIERRE MASSE

“Het is mijn taak om de show artistiek en creatief letterlijk te ondersteunen door de artiesten de mogelijkheid te geven hun act zo vrij en volledig mogelijk uit te voeren. Tegelijkertijd moet ik ervoor waken dat ze niet voor onnodige risico's komen te staan.”

Pierre Masse, die opgroeide in de showbusiness, heeft de afgelopen 25 jaar in vrijwel ieder genre van de podiumkunsten achter de schermen gewerkt. Hij was betrokken bij grote producties van de Opera van Montreal en het Nationale Canadese ballet alsmede een productie van *Les Misérables*.

Pierre werd benoemd als hoofd podiumbouw en specialist automatisering voor de ‘Falling Into You’ wereldtournee van Celine Dion van 1995-97. Hij bleef aan als hoofd podiumbouw en podiummanager voor haar Let's Talk About Love wereldtournee van 1997-2000. Daaropvolgend werd hij benoemd tot Senior Project Manager voor haar langstlopende show in Las Vegas, *Automation on A New Day*.

Pierre begon voor *Cirque du Soleil* in 1996 als adviseur automatisering voor de show *Quidam*. Al snel daarna werd hij aangetrokken voor de productie van andere Cirque projecten als de Cirque shows *Varekai*, *Zumanity*, *KÀ* en *CRISS ANGEL Believe*. *TOTEM* is zijn eerste show als ontwerper acrobatische uitrusting en heftechniek.

“Ik ben totaal gefascineerd door elk klein detail dat we aan uitrusting creëren voor onze shows,” zegt Pierre Masse. “Maar wat mij betreft is het meest ingenieuze instrument op het podium nog steeds het menselijk lichaam. Het blijft me nog steeds verbazen, als ik zie waartoe onze artiesten allemaal in staat zijn.”

DORP OP WIELEN

Het mobiele dorp van *Cirque du Soleil* is een wonder op zich en bestaat onder meer uit de Grand Chapiteau (de Grote Circustent), een grote toegangstent, artistieke tent, kassa, keuken, school, kantoren, opslagruimten en nog veel meer. De locatie is volledig zelfvoorzienend voor wat betreft de stroomvoorziening en ter ondersteuning van de infrastructuur zijn ter plaatse alleen een wateraansluiting en telecomfaciliteiten nodig.

Momenteel zijn er voor *Cirque du Soleil* vijf van zulke 'dorpen op wielen' onderweg: *Quidam*, *Varekai*, *Corteo*, *OVO* en *Kooza*.

De locatie

- Het duurt 8 dagen om de locatie op te bouwen en 3 om hem weer af te breken, inclusief de opbouw van de Grand Chapiteau en de Tapis Rouge-tent, de toegangstent en de artistieke tent, de kassa en de kantoren, plus een kook- en eetgelegenheid voor de cast en de crew.
- In totaal zijn 72 containers nodig voor het overzeese vervoer van de 1.000 ton zware uitrusting waarmee *TOTEM* rondtoert. Sommige van deze containers worden tijdens het seizoen gebruikt als opslagruimte, keuken en werkplaats.
- 5 generatoren leveren de elektriciteit voor de Grand Chapiteau en voor de gehele opbouw.
- De Grand Chapiteau, de artistieke tent en de Tapis Rouge-tent zijn uitgerust met volledige klimaatbeheersing.

De Grand Chapiteau (Grote Circustent)

- Het doek werd ontwikkeld door een team Canadese deskundigen en geproduceerd door een Frans bedrijf dat gespecialiseerd is in zeilen en circustenten: Les Voileries du Sud-Ouest.
- Het doek voor de tent en de 11 tunnels weegt ruim 5200 kg.
- De Grand Chapiteau is 19 meter hoog, heeft een doorsnede van 51 meter en wordt ondersteund door vier masten van elk 25 meter hoogte.
- De Grand Chapiteau heeft ruim 2.600 zitplaatsen en om de tent op te bouwen is een team van 80 mensen nodig.

De toegangstent

- In de grote toegangstent bevinden zich de balies voor merchandise en horeca.

De Tapis Rouge-tent

- De Tapis Rouge-tent biedt plaats aan 250 gasten en is geschikt voor besloten gelegenheden.

De artistieke tent

- De artistieke tent bestaat onder meer uit een garderobe, kleedkamers, een volledig geoutilleerde trainingsruimte en een behandelkamer voor fysiotherapie.

De keuken

- De keuken vormt het hart van het dorp: er worden niet alleen tussen 200 en 250 maaltijden per dag geserveerd, gedurende 6 dagen per week is het ook de ontmoetingsplaats voor zowel de cast als de crew.

FEITEN EN CIJFERS

TOTEM:

- De wereldpremière van *TOTEM* vond plaats in Montreal op 22 april 2010.
- In het eerste jaar ziet de tournee van de voorstelling er heel anders uit dan voorheen. Na Montreal en Québec in Canada reist *TOTEM* naar Amsterdam en het nieuwe jaar gaat van start in de gerenommeerde Royal Albert Hall in Londen.
- Met *TOTEM* werkt Robert Lepage voor de tweede keer mee aan Cirque du Soleil. De eerste keer was *KÀ* in het MGM Grand in Las Vegas, de voorstelling die in 2009 zijn eerste lustrum vierde.
- De 'hybride' voorstelling *TOTEM* is de eerste voorstelling van *Cirque du Soleil* voor een circustent die zodanig is samengesteld dat hij van meet af aan kan worden aangepast aan de omstandigheden in grote stadions en op andere locaties.

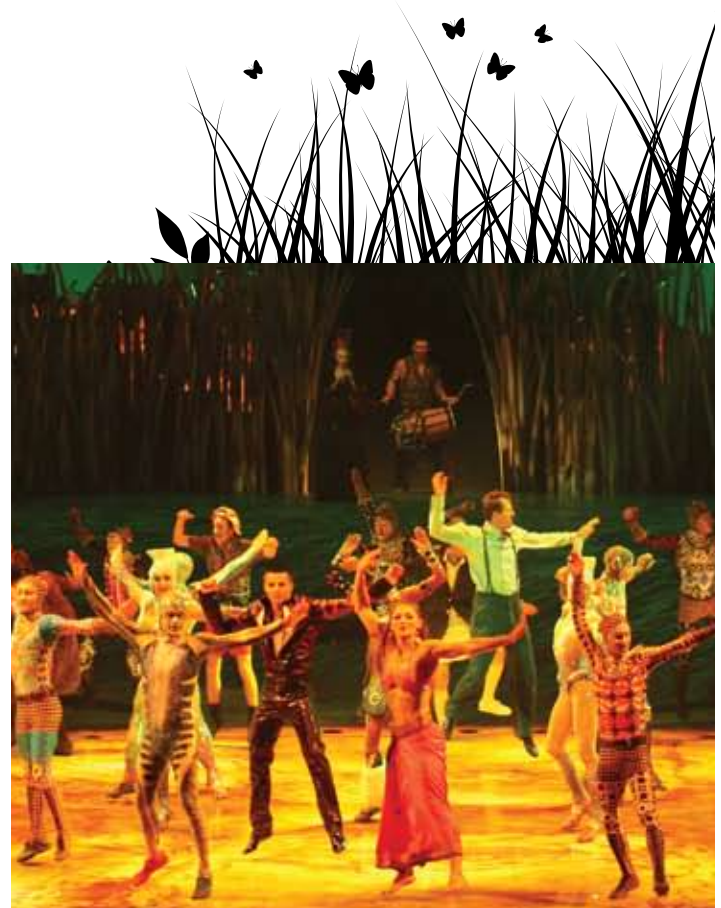
De muziek wordt in nagenoeg alle voorstellingen van *Cirque du Soleil* live uitgevoerd. En in tegenstelling tot bij musicals moet de muziek worden aangepast aan wat op het podium gebeurt, en niet omgekeerd. Om dat te kunnen bereiken staan de bandleider, de musici, de zangers en de geluidstechnici voortdurend met elkaar in verbinding via koptelefoons en microfoons.

Cast and Crew:

- De cast van *TOTEM* bestaat uit 51 artiesten uit 18 landen. De crew bestaat uit 11 medewerkers in het artistic support team, 14 bij publiekszaken, 14 bij tourneediensten en 30 medewerkers bij de technische afdeling.
- De 119 medewerkers/artiesten zijn afkomstig uit in totaal 21 landen: Australië, België, Brazilië, Canada, China, Duitsland, Finland, Frankrijk, Italië, Japan, Moldavië, Mongolië, Oekraïne, Rusland, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten, Wit-Rusland en Zwitserland.
- Met de 119 tourneemedewerkers reizen 52 personen mee (partners en gezinnen: daarvan gaan er 9 kinderen in de leeftijd van drie maanden tot 15 jaar mee op tournee. Dat betekent dus dat er in totaal 163 mensen onderweg zijn!
- Hoewel je op locatie vooral Frans en Engels hoort, worden er daarnaast nog een heleboel andere talen gesproken, waaronder Chinees, Spaans, Russisch, Italiaans, Nederlands, Portugees en Zweeds.
- De tournee is afhankelijk van plaatselijke leveranciers voor veel noodzakelijke dingen zoals eten, biodiesel, droogijs, machineonderdelen, eten en drinken voor gasten, banken, bezorgdiensten, recycling en afvalbeheer. Zo wordt een aanzienlijk geldbedrag in de plaatselijke economie gepompt.

Dankzij gebruik van generatoren voor het opwekken van elektriciteit is het geheel volledig zelfvoorzienend, met uitzondering van de aan- en afvoer van water en telecomaansluitingen ter plaatse.

- Voor een serie voorstellingen in een bepaalde stad worden ter plaatse meer dan 150 mensen ingehuurd voor uiteenlopende werkzaamheden, waaronder kaartcontroleurs, portiers, zaalwachters, receptionisten, enz. Kassamedewerkers, bedrijfshostesses, portiers, bedienend personeel, verkopers van merchandising, keukenpersoneel en hulpkoks, portiers en een receptionist. Daarnaast zijn meer dan 100 plaatselijke werklieden in dienst om mee te helpen met het opbouwen en afbreken van de locatie.
- In de keuken zijn 1 tourneemanager en 3 koks werkzaam.
- De school op locatie heeft één fulltime docent en 6 leerlingen: 1 artiest en 5 kinderen van tourneemedewerkers.
- Tijdens de tournee reizen twee medici mee (een coördinator en een therapeut).

CIRQUE DU SOLEIL IN VOGELVLUCHT

Het ontstaan van *Cirque du Soleil*

Sinds het begin in 1984, is *Cirque du Soleil* uitgegroeid van een groep van 20 straatartiesten tot een internationale, in Québec gevestigde organisatie die artistiek vermaak van kwalitatief hoog niveau biedt. Het bedrijf heeft 5.000 medewerkers uit bijna 50 landen, waaronder meer dan 1.200 artiesten.

Cirque du Soleil heeft inmiddels in ruim 300 steden in 5 werelddelen, een kleine 100 miljoen toeschouwers een adembenemend schouwspel voorgeschoteld. In 2010 brengt *Cirque du Soleil* wereldwijd tegelijkertijd 21 voorstellingen op de planken. Het bedrijf heeft inmiddels al een aantal grote prijzen in de wacht weten te slepen, waaronder Emmy, Drama Desk, Bambi, ACE, Gémeaux, Félix en Gouden Roos van Montreux.

Het internationale hoofdkantoor van *Cirque du Soleil* bevindt zich in Montreal (Canada).

Kijk voor meer informatie over *Cirque du Soleil* op www.cirquedusoleil.com

Missie

De missie van *Cirque du Soleil* is het prikkelen van de verbeelding, het provoceren van de zintuigen en het oproepen van de emoties bij mensen over de hele wereld.

Het ontstaan van *Cirque du Soleil*

Het begon allemaal in Baie-Saint-Paul, een stadje vlakbij Québec in Canada. In het begin van de jaren tachtig trok daar een groep kleurrijke personages door de straten: ze liepen op stelten, jongleerden, dansten, spuwden vuur en maakten muziek. Het waren Les Échassiers de Baie-Saint-Paul (de steltlopers van Baie-Saint-Paul), een door Gilles Ste-Croix opgericht straattheatergezelschap. De nieuwsgierigheid onder de plaatselijke bevolking werd al snel gewekt door de indrukwekkende jonge artiesten, inclusief een zekere Guy Laliberté, de latere oprichter van *Cirque du Soleil*.

Het gezelschap richtte Le Club des talons hauts op (de hoge hakkenclub) en organiseerde vervolgens in 1982 het Fête foraine de Baie-Saint-Paul, een cultureel evenement waarbij straatartiesten uit alle windstreken elkaar ontmoetten om ideeën uit te wisselen en de straten van het stadje gedurende een paar dagen op te vrolijken. Het Fête foraine werd herhaald in 1983 en 1984. Le Club des talons hauts trok de aandacht en Guy Laliberté, Gilles Ste-Croix en hun vrienden begonnen met het koesteren van een idiote droom: een Québécois circus oprichten en daarmee over de hele wereld reizen.

In 1984 vierde de stad Québec dat Canada 450 jaar eerder werd ontdekt door Jacques Cartier en er werd gezocht naar een voorstelling waarmee de festiviteiten ook buiten de stad konden worden voortgezet. Guy Laliberté kwam met een voorstel voor een voorstelling met de titel *Cirque du Soleil* (Zonnecircus) en hij slaagde erin de organisatoren te overtuigen. Inmiddels is *Cirque du Soleil* uitgegroeid tot een wereldwijd succes.

CIRQUE DU SOLEIL®

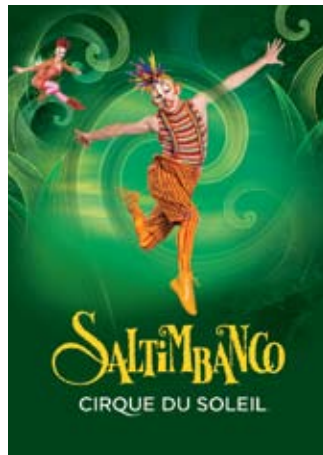

Enkele cijfers

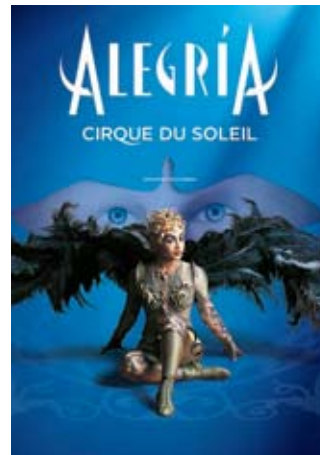
- In 1984 waren bij *Cirque du Soleil* 73 mensen werkzaam. Tegenwoordig heeft het bedrijf wereldwijd 5.000 medewerkers in dienst, waaronder ruim 1.200 artiesten.
- Alleen op het internationale hoofdkantoor in Montreal werken al bijna 2.000 mensen.
- De gemiddelde leeftijd van de medewerkers is 37.
- De medewerkers en artiesten van *Cirque du Soleil* zijn afkomstig uit bijna 50 verschillende landen en er worden 25 verschillende talen gesproken.
- Sinds 1984 hebben de rondtrekkende voorstellingen van *Cirque du Soleil* meer dan 300 steden over de hele wereld aangedaan.
- Een kleine 100 miljoen toeschouwers hebben sinds 1984 een voorstelling van *Cirque du Soleil* gezien.
- In 2010 hebben bijna 15 miljoen toeschouwers een voorstelling van *Cirque du Soleil* gezien.
- Sinds 1992 ontvangt *Cirque du Soleil* geen subsidie meer van de overheid of de particuliere sector.

STADIONVOORSTELLINGEN

In 2010 brengt *Cirque du Soleil* wereldwijd 21 voorstellingen op de planken

Europa

Noord-Amerika

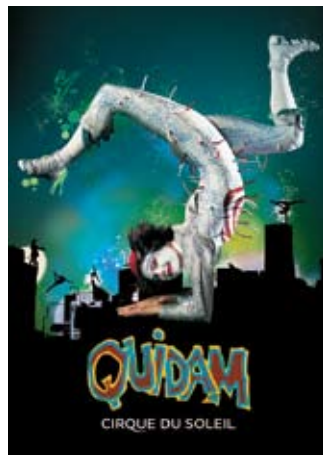

Noord-Amerika

TOURNEEVOORSTELLINGEN

Europa

Zuid-Amerika

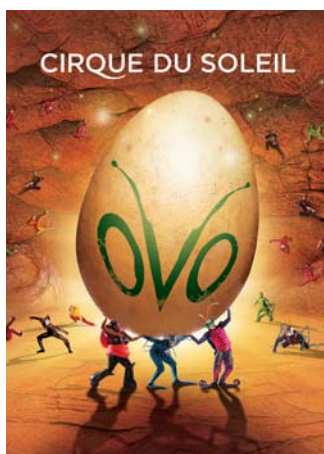

Rusland

Noord-Amerika

THEATERVEROORSTELLINGEN

Noord-Amerika

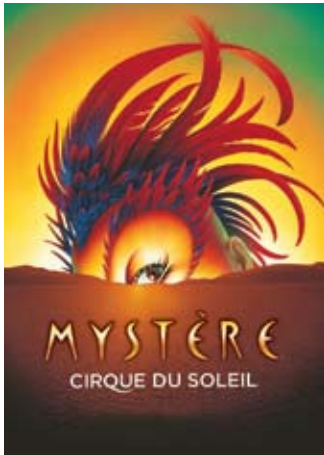
Noord-Amerika / Europa

WaMu Theater
at Madison Square Garden in New
York City

(elk jaar van november tot januari)

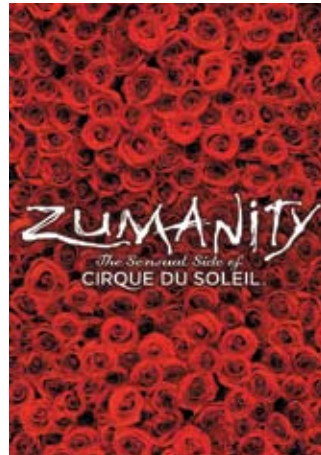
VASTE VOORSTELLINGEN

Treasure Island
in Las Vegas, Nevada

Bellagio
in Las Vegas, Nevada

New York-New York
Hotel & Casino
in Las Vegas, Nevada

Walt Disney World® Resort
in Orlando, Florida

MGM Grand
in Las Vegas, Nevada

The Mirage
in Las Vegas, Nevada

Ⓛ Luxor
in Las Vegas, Nevada

ARIA Resort & Casino
at CityCenter,
in Las Vegas, Nevada

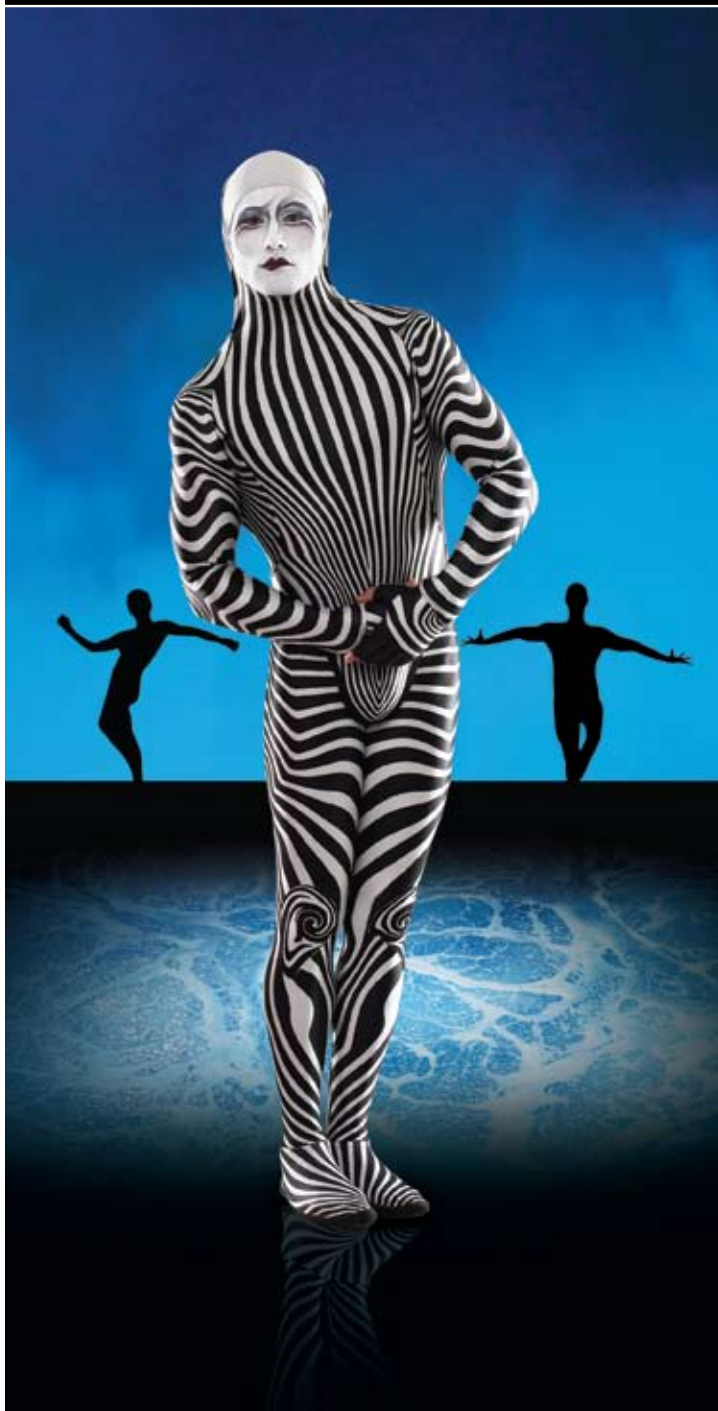
The Cirque du Soleil
Theatre Tokyo in Japan

The Venetian
Macao-Resort-Hotel
in Macau SAR, China

ON STAGE OR BACKSTAGE

IT'S YOUR TURN TO BE PART OF THE SHOW

CIRQUEDUSOLEIL.COM/JOBS

